

În al cincilea motiv invocat de reclamante se menționează o încălcare a articolului 23 din Regulamentul nr. 1/2003 și o încălcare a obligației de motivare în temeiul articolului 296 TFUE și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În această privință, reclamantele semnaleză că, atunci când a determinat valoarea amenzilor, pârâta s-ar fi îndepărtat în mod arbitrar de metoda de calcul indicată în decizia atacată.

Prin intermediul celui de-al șaselea motiv, reclamantele concluzionează că pârâta ar fi încălcat articolul 23 din Regulamentul nr. 1/2003 printr-un abuz de putere și prin nerespectarea principiului proporționalității la calcularea amenzii.

În cadrul celui de al șaptelea motiv, reclamantele invocă o încălcare a articolului 296 alineatul (2) TFUE și a articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în măsura în care pârâta nu ar fi motivat aspecte esențiale ale deciziei atacate.

În sfârșit, prin al optulea motiv se susține faptul că pârâta ar fi încălcat dreptul reclamantelor de a fi ascultate în sensul articolului 27 din Regulamentul nr. 1/2003 și al articolului 41 alineatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în măsura în care recurențele nu au fost ascultate în legătură cu unele aspecte esențiale.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 1/2003 al Consiliului din 16 decembrie 2002 privind punerea în aplicare a normelor de concurență prevăzute la articolele 81 și 82 din tratat (JO L 1, p.1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 167).

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — Grebenshikova/OAPI — Volvo Trademark (SOLVO)

(Cauza T-394/10)

(2010/C 301/79)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Elena Grebenshikova (St. Petersburg, Federația Rusă) (reprezentant: M. Björkenfeldt, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Volvo Trademark Holding AB (Göteborg, Suedia)

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 9 iunie 2010 în cauza R 861/2010-1 și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „SOLVO” pentru produse din clasa 9.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în sprijinul opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în sprijinul opoziției: marca figurativă „VOLVO”, înregistrată în Regatul Unit sub nr. 747361 pentru o gamă largă de produse și servicii; marca verbală „VOLVO”, înregistrată în Regatul Unit sub nr. 1552528, nr. 1102971, nr. 1552529 și nr. 747362 pentru o gamă largă de produse și servicii; marca comunitară verbală „VOLVO” înregistrată sub nr. 2361087 și nr. 2347193, printre altele, pentru produse și servicii din clasele 9 și 12.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în întregime.

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de opoziție și respinge cererea de înregistrare a mărcii comunitare.

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alin. (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, în măsura în care camera de recurs a aplicat în mod eronat dispozițiile acestui articol; încălcarea de către camera de recurs a principiului general de drept al UE referitor la egalitatea de tratament și încălcarea articolului 1 din Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală (TRIPS), precum și încălcarea articolului 2 din Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale.

Acțiune introdusă la 14 septembrie 2010 — Stichting Corporate Europe Observatory/Comisia

(Cauza T-395/10)

(2010/C 301/80)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Stichting Corporate Europe Observatory (Amsterdam, Țările de Jos) (reprezențanți: S. Crosby, Solicitor, și S. Santoro, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantului

- Anularea refuzului implicit al cererii de confirmare formulate de reclamantă
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul acestei acțiuni, reclamanta solicită anularea deciziei implicite a Comisiei de respingere a cererii formulate de reclamantă în temeiul Regulamentului nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, prin care aceasta solicită să i se acorde accesul la anumite documente privind negocierile comerciale dintre Uniunea Europeană și India.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă trei motive de drept.

În primul rând, aceasta susține că, prin faptul de a nu răspunde cererii de confirmare în termenul impus, Comisia a încălcat Regulamentul nr. 1049/2001.

În al doilea rând, în opinia reclamantei, Comisia a încălcat Regulamentul nr. 1049/2001 și Tratatul prin respingerea implicită a cererii de confirmare fără a prezenta vreun motiv sau fără a prezenta motive în termenele prevăzute prin Tratat și de către Curte.

În al treilea rând, reclamanta consideră că, prin faptul de a nu răspunde cererii de confirmare, Comisia a încălcat o normă fundamentală de procedură sau a comis o eroare de drept.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO L 145, p. 43, Ediție specială, 01/vol. 03, p. 76).

Acțiune introdusă la 8 septembrie 2010 — Zucchetti Rubinetteria/Comisia

(Cauza T-396/10)

(2010/C 301/81)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Zucchetti Rubinetteria SpA (Gozzano, Italia) (reprezentanți: M. Condinanzi, avocat, P. Ziotti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

- În principal, anularea deciziei atacate;
- în subsidiar, anularea sau reducerea cuantumului amenzii aplicate;
- cu titlu mai subsidiar, reducerea amenzii prin admiterea cererii de aplicare a circumstanțelor atenuante prevăzute la punctul 29 din Orientările privind calcularea amenzilor;
- în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia din prezenta cauză este aceeași cu cea din cauza T-368/10, Rubinetteria Cisal/Comisia.

Motivele și principalele argumente sunt similare cu cele invocate în acea cauză. În special, reclamanta arată că produsele avute în vedere în decizie aparțin unui număr de trei piețe distincte, iar Zucchetti este prezentă numai pe piața robinetelor, și că decizia Comisiei nu efectuează o identificare prealabilă a pieței relevante. Decizia ar fi deficitară și în privința analizei întinderii geografice a pieței, precum și în ceea ce privește efectele pe care înțelegerea le-ar fi avut asupra condițiilor de funcționare a pieței.

Reclamanta adaugă faptul că reconstituirea acordurilor și/sau a practicilor concertate care a determinat Comisia să impute reclamantei o încălcare unică, complexă și continuată a articolului 101 TFUE numai pe baza comportamentului coluziv în Italia ar fi viciată și lipsită de motivare întrucât ar lipsi proba faptului că reclamanta avea cunoștință de comportamentele ilicite puse în aplicare de alte întreprinderi despre care se pretinde că au participat la cartel.

Acțiune introdusă la 13 septembrie 2010 — ara/OAPI — Allrounder (Reprezentarea unui pantof de sport având aplicată pe lateral litera „A”)

(Cauza T-397/10)

(2010/C 301/82)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: ara AG (Langenfeld, Germania) (reprezentant: M. Gail, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)